

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

20 octombrie 2011 *

În cauza C-281/10 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 3 iunie 2010,

PepsiCo, Inc., cu sediul în New York (Statele Unite), reprezentată de E. Armijo Chávarri, abogado, și de V. von Bomhard, Rechtsanwältin,

recurentă,

celelalte părți în proces fiind:

Grupo Promer Mon Graphic, SA, cu sediul în Sabadell (Spania), reprezentată de R. Almaraz Palmero, abogada,

reclamantă în primă instanță,

* Limba de procedură: engleza.

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât în primă instanță,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, domni K. Schiemann, L. Bay Larsen, doamna C. Toader (raportor) și domnul E. Jarašiūnas, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,
grefier: doamna A. Impellizzeri, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 martie 2011,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 12 mai 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, PepsiCo, Inc. (denumită în continuare „PepsiCo”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 18 martie 2010, Grupo Promer Mon Graphic/OAPI – PepsiCo (Reprezentarea unui suport promoțional circular) (T-9/07, Rep., p. II-981, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care acesta a admis acțiunea introdusă de Grupo Promer Mon Graphic, SA (denumită în continuare „Grupo Promer”), având ca obiect anularea deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 27 octombrie 2006 (cauza R 1001/2005-3) privind o procedură de declarare a nulității între Grupo Promer și PepsiCo (denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

- 2 Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70) prevede:

„(1) Un desen sau un model industrial este protejat printr-un desen sau model industrial comunitar numai dacă are caracter individual și de noutate.

[...]

3 Articolul 5 din Regulamentul nr. 6/2002 prevede:

„(1) Se consideră că un desen sau model industrial reprezintă o noutate dacă niciun desen sau model identic nu a fost făcut public:

(a) în cazul unui desen sau model industrial comunitar neînregistrat, înainte de data la care desenul sau modelul pentru care se solicită protecție a fost făcut public pentru prima dată;

(b) în cazul unui desen sau model industrial comunitar înregistrat, înainte de data de depunere a cererii de înregistrare a desenului sau modelului pentru care se solicită protecție sau, dacă se revendică o prioritate, înainte de data de prioritate.

(2) Desenele sau modelele sunt considerate identice dacă caracteristicile lor diferă între ele numai la nivelul unor detalii ne semnificative.”

4 Articolul 6 din același regulament este formulat după cum urmează:

„(1) Se consideră că un desen sau un model industrial are caracter individual dacă impresia globală pe care o produce asupra utilizatorului avizat diferă de impresia produsă asupra unui asemenea utilizator de orice alt desen sau model care a fost făcut public:

(a) în cazul unui desen sau model industrial comunitar neînregistrat, înainte de data la care desenul sau modelul pentru care se solicită protecție a fost făcut public pentru prima dată;

(b) în cazul unui desen sau model industrial comunitar înregistrat, înainte de data de depunere a cererii de înregistrare sau, dacă se revendică o prioritate, înainte de data de prioritate.

(2) Pentru aprecierea caracterului individual trebuie să se ia în considerare gradul de libertate a autorului în elaborarea desenului sau a modelului.”

5 Potrivit articolului 10 din Regulamentul nr. 6/2002:

„(1) Protecția conferită de desenul sau modelul industrial comunitar se întinde asupra oricărui desen sau model care nu produce asupra utilizatorului avizat o impresie vizuală globală diferită.

(2) Pentru stabilirea întinderii protecției, trebuie să se ia în considerare gradul de libertate pe care-l deține autorul în realizarea desenului sau a modelului.”

6 Articolul 25 din acest regulament prevede:

„(1) Un desen sau un model industrial comunitar poate fi declarat nul numai dacă:

[...]

(b) desenul sau modelul nu îndeplinește condițiile stabilite de articolele 4-9;

[...]

- (d) desenul sau modelul industrial comunitar se află în conflict cu un desen sau model anterior care a fost divulgat publicului după data depunerii cererii de înregistrare sau – în cazul în care s-a revendicat o prioritate – după data de prioritate a desenului sau modelului comunitar și care este protejat începând cu o dată anterioară prin înregistrarea unui desen sau model industrial comunitar sau prin cerere de înregistrare a unui astfel de desen sau model ori prin înregistrarea unui desen sau model într-un stat membru sau printr-o cerere de obținere a dreptului aferent;

[...]

(3) Cauzele prevăzute la alineatul (1) literele (d), (e) și (f) pot fi invocate numai de către solicitantul sau titularul dreptului anterior.

[...]”

- 7 Articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002 prevede că, „[s]ub rezerva aplicării dispozițiilor articolului 25 alineatele (2), (3), (4) și (5), orice persoană fizică sau juridică, precum și orice autoritate publică autorizată în acest sens poate prezenta [OAPI] o cerere de declarare a nulității unui desen sau model industrial comunitar înregistrat”.
- 8 În temeiul articolului 61 alineatele (1)-(3) din Regulamentul nr. 6/2002:

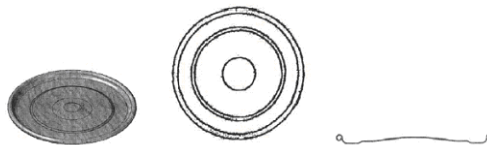
„(1) Hotărârile camerelor de recurs prin care se pronunță asupra unei căi de atac pot face obiectul unei acțiuni în fața Curții de Justiție.

(2) Acțiunea se înaintează pe motive de necompetență, încălcarea unor norme fundamentale de procedură, nerespectarea tratatului, nerespectarea dispozițiilor prezentului regulament sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestuia sau abuzul de putere.

(3) Curtea de Justiție are competența atât de a anula, cât și de a modifica hotărârea atacată.”

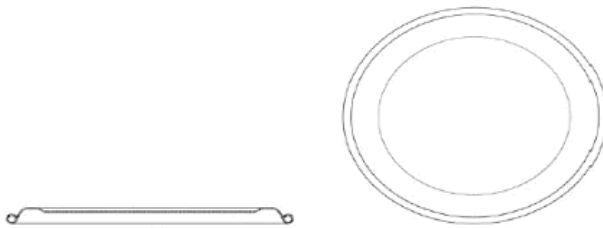
Istoricul cauzei și decizia în litigiu

- 9 La 9 septembrie 2003, PepsiCo a prezentat o cerere de înregistrare a unui desen sau model industrial comunitar la OAPI, în temeiul Regulamentului nr. 6/2002. La depunerea acestei cereri, a fost revendicată prioritatea desenului sau modelului industrial spaniol nr. 157156, deus la 23 iulie 2003 și a cărui cerere de înregistrare a fost publicată la 16 noiembrie 2003.
- 10 Desenul sau modelul industrial comunitar a fost înregistrat de OAPI sub numărul 74463-0001 pentru următoarele produse: „Articole promoționale pentru jocuri”. Acesta este reprezentat astfel:

- 11 La 4 februarie 2004, Grupo Promer a prezentat o cerere de declarare a nulității desenului sau modelului industrial nr. 74463-0001 (denumit în continuare „desenul sau modelul industrial atacat”) în temeiul articolului 52 din Regulamentul nr. 6/2002.

- 12 Cererea de declarare a nulității s-a întemeiat pe desenul sau modelul industrial comunitar înregistrat sub numărul 53186-0001 (denumit în continuare „desenul sau modelul industrial anterior”), depus la 17 iulie 2003 și pentru care a fost revendicată prioritatea desenului sau modelului industrial spaniol nr. 157098, depus la 8 iulie 2003 și a cărui cerere de înregistrare a fost publicată la 1 noiembrie 2003. Desenul sau modelul industrial anterior este înregistrat pentru următorul produs: „Foaie metalică pentru jocuri”. Acesta este reprezentat astfel:

- 13 Motivele invocate în susținerea cererii de declarare a nulității s-au întemeiat pe lipsa noutății și a caracterului individual al desenului sau modelului industrial atacat, în sensul articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, precum și pe existența unui drept anterior, în sensul articolului 25 alineatul (1) litera (d) din regulamentul menționat.
- 14 Prin decizia din 20 iunie 2005, divizia de anulare a OAPI a admis cererea de declarare a nulității desenului sau modelului industrial atacat în temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 6/2002.

- 15 La 18 august 2005, PepsiCo a formulat o cale de atac la OAPI împotriva acestei decizii a diviziei de anulare, în temeiul articolelor 55-60 din Regulamentul nr. 6/2002.
- 16 Prin decizia în litigiu, Camera a treia de recurs a OAPI (denumită în continuare „camera de recurs”) a anulat decizia menționată a diviziei de anulare și a respins cererea de declarare a nulității. După ce a respins argumentul Grupo Promer privind reaua-credință a PepsiCo, camera de recurs a considerat, în esență, că desenul sau modelul industrial atacat nu era în conflict cu dreptul anterior al Grupo Promer și că, prin urmare, condițiile prevăzute la articolul 25 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 6/2002 nu erau îndeplinite.
- 17 În această privință, camera de recurs a apreciat că produsele care corespund desenelelor sau modelelor industriale în cauză fac parte dintr-o categorie specifică de articole promoționale, și anume „tazos” sau „rappers”, și că, în consecință, libertatea autorului responsabil de conceperea unor asemenea articole promoționale este „substanțial restrânsă”. Camera de recurs a dedus din aceasta că diferența în ceea ce privește profilul desenelelor sau modelelor industriale în cauză este suficientă pentru a se stabili că acestea produc o impresie globală diferită asupra utilizatorului avizat.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 18 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 9 ianuarie 2007, Grupo Promer a formulat o acțiune având ca obiect anularea deciziei în litigiu și obligarea OAPI și a PepsiCo la plata cheltuielilor de judecată.

- 19 În susținerea acțiunii sale, Grupo Promer a invocat trei motive, întemeiate, în primul rând, pe reaua-credință a PepsiCo și pe o interpretare restrictivă a Regulamentului nr. 6/2002, în al doilea rând, pe lipsa noutății desenului sau modelului industrial atacat și, în al treilea rând, pe încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 6/2002.
- 20 Prin hotărârea atacată, Tribunalul, după ce a respins primul motiv, a admis al treilea motiv și a constatat că, în consecință, nu mai era necesară examinarea celui de al doilea motiv al acțiunii.
- 21 Al treilea motiv al acțiunii cuprindea patru aspecte.
- 22 În primul rând, Grupo Promer a contestat definirea categoriei de produse vizate de desenele sau modelele industriale în cauză ca fiind categoria pieselor „pogs”, „rappers” sau „tazos”, susținând că era vorba despre produse diferite. Potrivit Grupo Promer, camera de recurs ar fi trebuit să ia în considerare categoria generală a articolelor promoționale pentru jocuri.
- 23 În această privință, la punctul 60 din hotărârea atacată, Tribunalul a concluzionat că în mod întemeiat camera de recurs a considerat că produsul în cauză face parte, în cadrul categoriei largi a articolelor promoționale pentru jocuri, dintr-o categorie specifică, și anume cea a pieselor de joc cunoscute sub denumirea „pogs”, „rappers” sau „tazos”.
- 24 În al doilea rând, întemeindu-se pe faptul că desenul sau modelul industrial atacat se raportează la categoria generală a articolelor promoționale pentru jocuri, Grupo Promer a contestat aprecierea reținută în decizia în litigiu potrivit căreia libertatea autorului în realizarea desenului sau modelului industrial atacat era „substanțial restrânsă”.

- 25 La punctul 70 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că în mod întemeiat camera de recurs a apreciat că, la data priorității revendicate pentru desenul sau modelul industrial atacat, libertatea autorului era „substanțial restrânsă”, în special în măsura în care acesta trebuia să integreze caracteristicile comune ale produselor în cauză în desenul sau modelul său industrial.
- 26 În al treilea rând, potrivit Grupo Promer, utilizatorul avizat este un copil de aproximativ 5-10 ani, iar nu un director de marketing, astfel cum s-ar indica în decizia în litigiu. Astfel, un asemenea director din industria alimentară nu ar fi un utilizator final și ar avea un nivel de experiență superior celui al unui simplu utilizator.
- 27 În această privință, Tribunalul a definit noțiunea de utilizator avizat la punctul 62 din hotărârea atacată și, la punctele 64 și 65 din aceeași hotărâre, a concluzionat că în mod întemeiat camera de recurs a considerat că, în speță, nu este relevant dacă utilizatorul avizat este un copil de aproximativ 5-10 ani sau directorul de marketing al unei societăți care fabrică produse a căror promovare este asigurată prin oferirea de „pogs”, „rappers” sau „tazos”, ceea ce contează fiind ca aceste două categorii de persoane să cunoască fenomenul „rappers”.
- 28 În al patrulea rând, în opinia Grupo Promer, desenele sau modelele industriale în cauză ar fi produs aceeași impresie globală, întrucât, spre deosebire de analiza efectuată de camera de recurs în decizia în litigiu, diferențele în ceea ce privește profilul desenelor sau modelelor industriale în cauză nu ar fi evidente, detectarea acestora necesitând o atenție specifică și o observare atentă a discului.
- 29 Cu privire la acest aspect, la punctul 72 din hotărârea atacată, luând în considerare gradul de libertate a autorului în realizarea desenului sau modelului industrial atacat, Tribunalul a apreciat, asemenea camerei de recurs, că, în măsura în care similitudinile

dintre desenele sau modelele industriale în cauză privesc caracteristici comune, aceste similitudini nu vor avea decât o importanță nesemnificativă în impresia globală produsă de desenele sau modelele industriale menționate asupra utilizatorului avizat. În plus, cu cât libertatea autorului în realizarea desenului sau modelului industrial atacat este mai restrânsă, cu atât diferențele minore dintre desenele sau modelele industriale în cauză pot fi suficiente pentru a produce o impresie globală diferită asupra utilizatorului avizat.

- 30 În continuare, la punctele 77-82 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat cinci similitudini existente între cele două desene sau modele industriale în conflict. Ambele erau constituite din discuri aproape plate și prezentau un cerc concentric foarte aproape de margine, un cerc concentric situat la aproximativ o treime din distanța dintre marginea și centrul discului, o margine îndoită ridicată în raport cu partea de mijloc a discului, situată între margine și partea centrală ridicată, precum și o similitudine în ceea ce privește proporțiile părții centrale ridicate și, respectiv, ale părții de mijloc a discului, situată între margine și partea centrală ridicată.
- 31 După ce a constatat că prima similitudine constituia o caracteristică comună a desenelor sau modelelor industriale referitoare la produse de tipul produsului în cauză și că a doua similitudine putea să provină dintr-o constrângere legată de cerințe de siguranță de care trebuie să țină seama autorul, Tribunalul a concluzionat că aceste similitudini nu vor reține atenția utilizatorului avizat în impresia globală asupra desenelor sau modelelor industriale în cauză.
- 32 În schimb, în ceea ce privește ultimele trei similitudini, Tribunalul a considerat că acestea priveau elemente pentru care exista o libertate a autorului în realizarea desenului sau modelului industrial atacat și că, prin urmare, acestea vor reține atenția utilizatorului avizat, cu atât mai mult cu cât fețele superioare sunt, în speță, cele mai vizibile pentru acest utilizator.

- 33 În ceea ce privește diferențele dintre desenele sau modelele industriale în cauză, la punctul 83 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că desenul sau modelul industrial atacat prezintă, văzut de sus, două cercuri concentrice în plus față de desenul sau modelul industrial anterior și că, din profil, cele două desene sau modele industriale diferă prin faptul că desenul sau modelul industrial atacat prezintă o convexitate mai importantă, dar care este totuși foarte redusă.
- 34 Cu toate acestea, Tribunalul a considerat că diferențele constatate de camera de recurs erau insuficiente pentru ca desenul sau modelul industrial atacat să producă, asupra utilizatorului avizat, o impresie globală diferită de cea creată de desenul sau modelul industrial anterior. În consecință, Tribunalul a anulat decizia în litigiu.

Concluziile părților în fața Curții

- 35 PepsiCo solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;

- pronunțarea definitivă asupra cauzei respingând capetele de cerere formulate în primă instanță sau, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre judecare și

- obligarea Grupo Promer la plata cheltuielilor de judecată.

- 36 OAPI solicită Curții admiterea recursului și obligarea Grupo Promer la plata cheltuielilor de judecată.

37 Grupo Promer solicită Curții:

- respingerea recursului ca inadmisibil și ca nefondat;

- obligarea PepsiCo la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs;

- obligarea PepsiCo și a OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de aceasta în fața Tribunalului și

- obligarea PepsiCo la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața OAPI.

Cu privire la recurs

38 În susținerea recursului formulat, PepsiCo invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 6/2002. Acest motiv cuprinde cinci aspecte care se referă, în ceea ce privește primele patru dintre acestea, la diverse erori care ar fi fost săvârșite de Tribunal în legătură cu limitele libertății autorului, cu noțiunea de utilizator avizat și cu nivelul de atenție a acestuia, cu întinderea controlului jurisdicțional care îi revine și cu posibilitatea de a compara mai curând produsele decât desenele sau modelele industriale în cauză, precum și, în ceea ce privește ultimul aspect, la o pretinsă denaturare a situației de fapt.

Cu privire la primul aspect al motivului unic, referitor la limitele libertății autorului

Argumentele părților

- 39 PepsiCo susține că toate cele trei similitudini evidențiate de Tribunal (forma centrală circulară, marginea ridicată, proporțiile) se datorează funcțiilor produselor în cauză și sunt caracteristici comune acestora, ceea ce limitează libertatea autorului. Cu toate acestea, în compararea desenele sau modelele industriale în cauză, Tribunalul nu ar fi ținut seama de aceste limite. A considera că, având în vedere tocmai aceste caracteristici comune, desenele sau modelele industriale în cauză sunt similare nu ar însemna nimic altceva decât a acorda Grupo Promer drepturile exclusive de a exploata aceste caracteristici comune, ceea ce nu ar corespunde scopului urmărit de articolul 25 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 6/2002.
- 40 OAPI arată că, deși caracteristici precum forma de disc plat sau zona centrală convexă nu sunt impuse de o funcție sau de prevederi legale, acestea ar fi totuși dictate de constrângerile pieței, limitând astfel libertatea autorului.
- 41 Din elementele din dosar ar rezulta că marea majoritate – dacă nu totalitatea – a „pogs” existente la data de prioritate a desenului sau modelului industrial atacat ar prezenta o zonă bombată centrală circulară. Motivul acestui fapt ar fi acela că „pogs” care ar prezenta o zonă bombată centrală de altă formă decât circulară nu ar putea fi stivuite pe imensa majoritate a „pogs” care prezintă această caracteristică.

- 42 Grupo Promer apreciază că acest aspect al motivului unic este inadmisibil, în măsura în care ar urmări să readucă în discuție aprecieri de fapt efectuate în hotărârea atacată.

Aprecierea Curții

- 43 Trebuie subliniat că, prin primul aspect al motivului unic, PepsiCo critică Tribunalul, în esență, pentru că a considerat că forma circulară centrală, marginea ridicată și proporțiile similare ale desenelor sau modelelor industriale în cauză nu rezultau dintr-o limitare a libertății autorului acestora, cu toate că, în realitate, aceste elemente de similitudine sunt necesare pentru ca produsele în cauză să își poată îndeplini funcția. Potrivit PepsiCo, aceasta a determinat Tribunalul să aprecieze în mod greșit impresia globală produsă de fiecare dintre desenele sau modelele industriale în conflict.
- 44 Astfel, PepsiCo înțelege să repună în discuție o apreciere de fapt efectuată de Tribunal, fără să demonstreze existența unei denaturări a situației de fapt și fără să conteste nici relevanța elementelor care definesc gradul de libertate a autorului în realizarea unui desen sau model industrial, astfel cum au fost identificate de Tribunal la punctul 67 din hotărârea atacată, și anume, în special constrângerile aferente caracteristicilor impuse de funcția tehnică a produsului sau a unui element al produsului ori de prevederile legale aplicabile produsului, nici consecințele pe care Tribunalul le-a stabilit la punctul 72 din hotărârea menționată.
- 45 Or, în temeiul unei jurisprudențe constante, Tribunalul este singurul competent, pe de o parte, să constate faptele, cu excepția cazului în care inexactitatea materială a constatărilor sale ar rezulta din înscrisurile aflate la dosar care i-au fost prezentate, și, pe de altă parte, să aprecieze aceste fapte. Aprecierea faptelor nu constituie, așadar, cu excepția cazului denaturării elementelor care i-au fost prezentate, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs (Hotărârea

din 29 aprilie 2004, Parlamentul European/Ripa di Meana și alții, C-470/00 P, Rec., p. I-4167, punctul 40 și jurisprudența citată).

46 Prin urmare, trebuie constatat că primul aspect al motivului unic este inadmisibil.

Cu privire la al doilea aspect al motivului unic, referitor la noțiunea de utilizator avizat și la nivelul de atenție a acestuia

Argumentele părților

47 PepsiCo apreciază că Tribunalul a aplicat criteriile neadecvate atunci când a negat că desenele sau modelele industriale în cauză produceau o impresie globală diferită asupra „utilizatorului avizat”. Acesta din urmă nu ar corespunde nici consumatorului mediu, normal informat, suficient de atent și de avizat, astfel cum este definit de dreptul mărcilor, nici numai utilizatorului final al produselor în cauză.

48 Pe de altă parte, utilizatorul avizat ar trebui să fie prezumat ca fiind în măsură să compare desenele sau modelele industriale unul lângă altul și, contrar situației care se regăsește în dreptul mărcilor, nu ar fi nevoit să se bazeze pe o „amintire imperfectă”.

49 Dacă Tribunalul ar fi aplicat criteriile pertinente, acesta ar fi concluzionat că utilizatorul avizat făcea cu ușurință distincția între desenele sau modelele industriale în cauză,

datorită celor două diferențe cele mai semnificative existente între acestea, și anume, în primul rând, cele două cercuri concentrice suplimentare vizibile în mod clar pe fața superioară a desenului sau modelului industrial atacat și, în al doilea rând, forma curbată a acestuia din urmă, spre deosebire de forma complet plată (cu excepția marginii) a desenului sau modelului industrial anterior.

- 50 Pe de altă parte, PepsiCo apreciază că utilizatorul avizat nu va ține seama doar de „fețele cele mai vizibile” ale unui desen sau model industrial, concentrându-se asupra elementelor „percepute cu ușurință” (punctul 83 din hotărârea atacată), ci va avea ocazia să examineze mai în detaliu desenul sau modelul industrial în ansamblu și să îl compare cu desenele sau modelele industriale anterioare, ținând cont de libertatea de care beneficiază autorul.
- 51 OAPI susține de asemenea că comparația nu ar trebui să se bazeze pe amintirea imperfectă a utilizatorului avizat, ci pe o comparație directă a desenelor sau modelelor industriale.
- 52 Grupo Promer susține că acest aspect al motivului unic se referă de asemenea la o chestiune de fapt. Ea susține totodată că Tribunalul nu a aplicat un criteriu referitor la dreptul mărcilor, precum riscul de confuzie între cele două desene sau modele industriale în conflict în cauză.

Aprecierea Curții

- 53 În primul rând, trebuie subliniat că Regulamentul nr. 6/2002 nu definește noțiunea de utilizator avizat. Cu toate acestea, astfel cum în mod întemeiat a subliniat avocatul general la punctele 43 și 44 din concluzii, aceasta trebuie înțeleasă ca o noțiune

intermediară între cea a consumatorului mediu, aplicabilă în domeniul mărcilor, căruia nu i se cer cunoștințe specifice și care, în general, nu face o comparație directă între mărcile în conflict, și cea a specialistului expert, care deține cunoștințe tehnice aprofundate. Astfel, noțiunea de utilizator avizat poate fi înțeleasă ca desemnând un utilizator dotat nu cu o atenție medie, ci cu o vigilență specifică, fie ca urmare a experienței sale personale, fie a cunoștințelor sale extinse cu privire la sectorul vizat.

54 Or, se impune constatarea că tocmai această noțiune intermediară a fost reținută de Tribunal la punctul 62 din hotărârea atacată. De altfel, acest fapt este ilustrat de concluzia stabilită de Tribunal la punctul 64 din hotărârea atacată, atunci când a dedus că utilizatorul avizat relevant în cauză poate fi un copil de aproximativ 5-10 ani sau un director de marketing al unei societăți care fabrică produse a căror promovare este asigurată prin oferirea de „pogs”, „rappers” sau „tazos”.

55 În al doilea rând, astfel cum a subliniat avocatul general la punctele 51 și 52 din concluzii, este adevărat că însăși natura utilizatorului avizat, astfel cum acesta a fost definit mai sus, implică faptul că, atunci când este posibil, acesta va proceda la comparația directă a desenelor sau modelelor industriale în cauză. Totuși, nu se poate exclude că o astfel de comparație ar fi imposibilă sau neobișnuită în sectorul vizat, în special din cauza împrejurărilor specifice sau a caracteristicilor obiectelor pe care le reprezintă desenele sau modelele industriale în cauză.

56 Prin urmare, nu i se poate reproșa în mod util Tribunalului că ar fi săvârșit o eroare de drept întrucât a efectuat o apreciere a impresiei globale produse de desenele sau modelele industriale în conflict fără să pornească de la premisa potrivit căreia un utilizator avizat ar proceda în orice situație la o comparație directă a acestora.

- 57 Aceasta cu atât mai mult cu cât, în lipsa unei indicații precise în această privință în cadrul Regulamentului nr. 6/2002, nu se poate considera că legiuitorul Uniunii a avut intenția de a limita aprecierea eventualelor modele industriale sau desene la o comparație directă.
- 58 Rezultă că utilizarea de către Tribunal, la punctul 77 din hotărârea atacată, a formulării potrivit căreia „această similitudine nu va fi reținută de utilizatorul avizat în impresia globală asupra desenelor sau modelelor industriale în cauză”, deși ar indica, privită în afara contextului său, că Tribunalul și-a întemeiat raționamentul pe o metodă de comparație indirectă bazată pe o amintire imperfectă, nu indică nicio eroare din partea acestuia.
- 59 În al treilea rând, în ceea ce privește nivelul de atenție a utilizatorului avizat, trebuie subliniat că, deși acesta nu este consumatorul mediu normal informat, suficient de atent și de avizat, care percepe un desen sau un model industrial în mod normal ca pe un tot și nu face o examinare a diferitor detalii ale acestuia (a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 22 iunie 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Rec., p. I-3819, punctele 25 și 26), el nu este nici expertul sau specialistul capabil să observe în detaliu diferențele minime care pot să existe între modelele industriale sau desenele în conflict. Astfel, calificativul „avizat” sugerează că utilizatorul, fără a fi designer sau expert tehnic, cunoaște diversele desene sau modele industriale existente în sectorul vizat, are un anumit nivel de cunoștințe în ceea ce privește elementele pe care, de regulă, aceste desene sau modele industriale le conțin și, datorită interesului său pentru produsele respective, dă dovadă de un grad de atenție relativ ridicat atunci când le utilizează.
- 60 Astfel, utilizarea termenilor „percepută cu ușurință” la punctul 83 din hotărârea atacată trebuie înțeleasă, într-un context mai larg, ca fiind numai o precizare punctuală referitoare la gradul de convexitate mai important în cazul desenului sau modelului industrial atacat. Astfel, întrucât Tribunalul a reținut o abordare corectă în raport cu definiția utilizatorului avizat, nu se poate deduce că termenii utilizați la punctul 83 menționat mai sus, în sine, ar însemna că nivelul de atenție a utilizatorului avizat ar fi fost apreciat de Tribunal în mod greșit.

- 61 Având în vedere considerațiile ce precedă, al doilea aspect al motivului unic trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al treilea aspect al motivului unic, referitor la întinderea controlului jurisdicțional

Argumentele părților

- 62 Făcând referire la o hotărâre recentă a Curții privind soiurile de plante (Hotărârea din 15 aprilie 2010, Schröder/OCVV, C-38/09 P, Rep., p. I-3209, punctul 77), PepsiCo susține că analiza minuțioasă a diferențelor și a similitudinilor dintre desenele sau modelele industriale în cauză, efectuată de Tribunal, a depășit sarcina care îi revine acestuia în temeiul articolului 61 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002. Prin urmare, PepsiCo arată că problema dacă trebuie să se concluzioneze în sensul existenței sau inexistenței unei impresii globale similare trebuie lăsată la aprecierea camerei de recurs.
- 63 OAPI consideră de asemenea că, refuzând să se limiteze la o examinare a erorilor vădite de apreciere, Tribunalul a depășit cadrul autorizat de articolul 61 din Regulamentul nr. 6/2002 în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare.
- 64 Grupo Promer apreciază că argumentul PepsiCo nu este întemeiat. Constatările formulate de Curte în Hotărârea Schröder/OCVV, citată anterior, ar fi rezultat din faptul că era vorba despre o examinare tehnică și complexă, în timp ce prezenta cauză nu ar viza decât examinarea unor desene sau modele industriale în scopul de a stabili lipsa caracterului individual al desenului sau modelului industrial atacat.

Aprecierea Curții

- 65 În speță, nu se contestă că Tribunalul a efectuat o analiză amănunțită a desenelor sau modelelor industriale în cauză pentru a anula decizia camerei de recurs.
- 66 În acest context, trebuie amintit că Tribunalul este competent pentru a exercita un control deplin de legalitate cu privire la aprecierea făcută de OAPI asupra elementelor prezentate de solicitant (a se vedea Hotărârea din 5 iulie 2011, Edwin/OAPI, C-263/09 P, Rep., p. I-5853, punctul 52).
- 67 Desigur, prin analogie cu Hotărârea Schröder/OCVV, citată anterior, Tribunalul poate să îi recunoască OAPI, în special atunci când acesta din urmă este chemat să efectueze aprecieri cu un grad înalt de tehnicitate, o anumită marjă de apreciere și să se limiteze, în ceea ce privește întinderea controlului său asupra deciziilor camerei de recurs în domeniul modelelor sau desenelor industriale, la o examinare a erorilor vădite de apreciere.
- 68 Cu toate acestea, trebuie remarcat că, în împrejurările specifice ale acestei cauze, Tribunalul nu a depășit cadrul unui control efectuat asupra deciziei în litigiu corespunzător competenței de modificare de care beneficiază în temeiul articolului 61 din Regulamentul nr. 6/2002.
- 69 În consecință, al treilea aspect al motivului unic trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al patrulea aspect al motivului unic, referitor la controlul efectuat mai curând asupra produselor decât asupra desenelor în cauză

Argumentele părților

- 70 PepsiCo consideră că este greșit ca aprecierea modelelor industriale sau a desenelor în conflict să se întemeieze pe o comparație între mostre ale produselor reale, prezentate de părți pentru a-și ilustra susținerile. În special, în cadrul unor astfel de acțiuni în declararea nulității, OAPI nu ar avea nevoie deloc să anticipeze eventuale acțiuni paralele sau viitoare în contrafacere întemeiate pe același desen sau model industrial anterior și pe același desen sau model industrial mai recent, astfel cum sunt utilizate pe piață.
- 71 Grupo Promer amintește că mostrele produselor ar fi fost examinate de asemenea de divizia de anulare și de camera de recurs. În consecință, aprecierea efectuată de Tribunal cu privire la ansamblul elementelor de probă deja depuse la dosar ar reprezenta o chestiune de fapt care nu ar putea constitui un motiv de recurs în fața Curții.

Aprecierea Curții

- 72 Trebuie subliniat că, la punctul 83 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că aprecierea sa cu privire la gradul de convexitate a modelelor industriale în cauză este „confirm[ată de] produsele comercializate efectiv, astfel cum figurează acestea în dosarul OAPI transmis Tribunalului”.

- 73 Cu toate acestea, în măsura în care, în domeniul desenelor sau modelelor industriale, persoana care efectuează comparația este un utilizator avizat care, astfel cum s-a constatat la punctele 53 și 59 din prezenta hotărâre, se deosebește de simplul consumator mediu, nu este greșit să se țină seama, la aprecierea impresiei globale a desenelor sau modelelor industriale în cauză, de produsele efectiv comercializate care corespund acestor desene sau modele industriale.
- 74 În orice caz, din utilizarea verbului „a confirma” la punctul 83 din hotărârea atacată rezultă că, în realitate, Tribunalul și-a întemeiat aprecierile asupra modelelor industriale sau desenelor în conflict, astfel cum au fost descrise și reprezentate în cererile de înregistrare respective, astfel încât comparația produselor reale a fost utilizată numai cu titlu ilustrativ pentru a confirma concluziile deja deduse și nu se poate considera că reprezintă temeiul motivării hotărârii atacate.
- 75 Prin urmare, cel de al patrulea aspect al motivului unic trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al cincilea aspect al motivului unic, referitor la o presupusă denaturare a situației de fapt

Argumentele părților

- 76 PepsiCo, susținută de OAPI, invocă o denaturare a situației de fapt de către Tribunal, considerând în special că este nerealist și contrar experienței comune să se presupună că utilizatorul avizat și-ar limita percepția asupra obiectului analizat doar la „vederea

de sus”. În plus, chiar și prin examinarea desenelor sau modelelor industriale în cauză de sus și dispuse orizontal, diferențele dintre acestea ar fi imediat perceptibile.

- ⁷⁷ Grupo Promer consideră că presupusa denaturare a situației de fapt, susținută fără să se facă referire la o denaturare a aprecierii elementelor de probă, reprezintă un argument care nu poate constitui temeiul unui recurs în fața Curții. Această apreciere a situației de fapt și a probelor nu ar constitui, cu excepția cazului denaturării elementelor care i-au fost prezentate, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs.

Aprecierea Curții

- ⁷⁸ Curtea a statuat deja că, ținând cont de natura excepțională a unui motiv referitor la o denaturare, articolul 256 TFUE, articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și articolul 112 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din Regulamentul de procedură al Curții impun recurentului în special să indice cu precizie elementele care ar fi fost denaturate de Tribunal și să demonstreze erorile de analiză care, în aprecierea sa, l-ar fi condus la această denaturare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 ianuarie 2004, *Aalborg Portland și alții/Comisia*, cauzele conexate C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P și C-219/00 P, Rec., p. I-123, punctul 50).
- ⁷⁹ O astfel de denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile din dosar, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (Hotărârea din 18 decembrie 2008, *Les Éditions Albert René/OAPI*, C-16/06 P, Rep., p. I-10053, punctul 69 și jurisprudența citată).

- 80 În prezenta cauză, PepsiCo impută Tribunalului, în esență, că ar fi denaturat situația de fapt, întrucât a comparat desenele sau modelele industriale în discuție numai în raport cu percepția acestora „de deasupra”, ignorând astfel diferențele care ar fi evidente atunci când acestea ar fi percepute din profil. Procedând astfel, PepsiCo nu indică cu precizie elementele care ar fi fost denaturate de Tribunal și nici nu demonstrează erorile de analiză care, în aprecierea sa, ar fi condus Tribunalul la această denaturare.
- 81 În aceste condiții, trebuie constatat că argumentele susținute de recurentă în această privință nu corespund cerințelor impuse de jurisprudența citată anterior. Prin urmare, al cincilea aspect al motivului unic trebuie respins ca inadmisibil.
- 82 Întrucât toate aspectele motivului unic invocat de recurentă au fost respinse, este necesar să se respingă recursul în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 83 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Grupo Promer a solicitat obligarea PepsiCo la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

- 1) **Respinge recursul.**

- 2) **Obligă PepsiCo, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături